Все, що має статися, вже сталось.
День тверезий. Праця з-під ярма.
Чи ж почую, як щоденний галас
Перетне архангельська сурма?

Обагриться небосхил кривавo,
Розчахнеться димна височінь
І велике мовчання, як слава,
Людське серце візьме на мечі.

Літаки закрутяться, мов листя,
Башти захитаються й падуть.
Десь зі сходу, з-поза передмістя
Білим сонцем стане Страшний Суд.

Він дихне холодне духом бурі
І змете руїни, як сміття.
Ані Божа Мати, ані Юрій
Людського не захистять життя.

І душа без стін і без одежі
Встане перед карою Руки.
…Тільки вітер в Книзі Спостережень
Перелистуватиме віки.